

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ludovici Richeomi Societatis Ies. Valedictio Animæ Deuotæ

Richeome, Louis

Coloniæ, 1610

In facie voluntatem secundam animæ facultatem elucere. De vi sermonis.
Colloquium LI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50753](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50753)

quam Deus in corporis oculis depinxit ac formavit: & quotiescunque proximi nostri vultum contuemur, occasionem habere cælestis illius bonitatis & peritissimi artificis opus pulcherrimum collaudandi ac prædicandi.

In facie voluntatem, secundam animæ facultatem elucere. De vi sermonis.

COLLOQUIVM II.

INSPICIAMVS nunc etiam **THEO.**
 neamenta illa, quæ cælestis ille pictor, in pulcherrima facie imagine nequaquam sibimittenda esse duxit, voluntatis videlicet, quæ secunda animæ facultas est, & quasi alter color floridissimæ nostræ picturæ. Meministi tu scio fuisse cum dicerem voluntatem animæ vim ac neruum esse, libertatem animæ, honorem animæ, dedecus demum animæ ac vituperiū manifestum: ea nūc omnia ita denuo consideranda sunt, vt ori inesse sigillatim ostendamus. Hæc ergo Domina illa est, quæ non

*Voluntas
origo me-
ritorum.*

*Sermo
imago
anima.*

modo omnibus faciei partibus, sed
vniuersi corporis. membris fortitu-
dinis laudem ereptam sibi usurpat:
fortitudinem dico homini conue-
nientissimam, bellè spirituales, &
haud aliquantò brachij robore ex-
cellentiore, & longè melius vi-
tam ac virtutem animæ declaran-
tem. Porro fortitudo hæc vox est,
oris opus, & ab ore solo profectum,
quatuor præcipuè instrumenta e-
uidenter exprimunt atque extor-
quent; videlicet lingua, dentes, la-
bia, & palatum. Nam quod ad iugu-
lum attinet, sermonis ille potius in-

*Vox fons
sermonis:* strumentum, quam vocis existima-
tur; vox autem ipsa materia & fons
sermonis est, os verò forma tantum.

*Vox prin-
cipalis a-
nima.
actio.
Gal. de
usu Part.
Vis ser-
monis.* Vox ergo ita efformatâ merito à Me-
dicorum Principe principalis ani-
mæ actio appellatur. Neque enim ea
quæ anima brachio efficit tanti esse
debent, vt cum ore in comparatio-
nem adducenda sint: brachio enim
tantum cum hominum ac bestia-
rum corporibus cernimus atque lu-
ctamur, ori autem tantum per ser-
monem suum licet indultumque
est, vt

est, vt cum nobilissimis ac fortissimis animabus, atque haud paulò corpore quolibet validioribus pugnet atque decertet: brachia hominibus vincula iniiciunt, pedes compedibus innectunt, cruci catenis onerant: at os ingenia ligat, mentes capit, voluntates innodat. Sanè ipsi Poetae, qui à veritatis luce quam longissimè abfuerunt, & id vnum operam dederunt, vt iucundis decoris fabulis ad posteritatem monumenta sua transmitterent, & immortalitati consecrarent, nihilominus vim istam ac fortitudinem præclarè intellexerunt, quando nescio quem Herculem nobis depinxerunt, euomentem illum catenulas quasdam quibus artificiosissimè populi aures illigatae ductorem & velut aurigae sui frenum quocunque collibebat, sequi compelluntur. Significabant videlicet illi attractione ista potentiam vocis ex eleganti & bene nato ore promanantis, perque aurum & subtilitatem catenularum excellentiam caelestem ac spirituales potestates.

*Lucianus
in Hercules*

*S. Ioan.**quare**Chrysoft.**nomina-**tus.*

testatis illius indigitabant. D. certe
 Ioannes Antiochenus & Episcopus
 Constantinopolitanus, ab hac vir-
 tute nomen suum Chrysofomus
 mutuatus esse perhibetur, quod i-
 dem est ac si dicas, os aureum. Ore
 ergo hominibus tonare licet, ore
 fulminare, ore grandinare; in sub-
 fellijs, in cancellis, in consistorijs,
 in quibuscunque demum hominum
 cætibus exultare, se iactare, se osten-
 tare: ore affectus effrenes, furor ani-
 morum, rabies ingeniorum frangi-
 tur & domatur: os tristitiã eijcit,
 animi abiectiõnem tollit, iram le-
 nit, timorem pellit, libidines & cu-
 piditates profligat: ore in certami-
 nibus miles animatur, in scholis
 studiosus informatur, institor ad
 mercaturam excitatur: ore denique
 potestates spirituum hominumque
 pariter demonstrantur. Deus cum
 felicitate sui ipsius contentus sapi-
 entissimè solus regnaret, & innu-
 merabilium sæculorum æternitate
 rectus abderetur, mox laxato cordis
 sui ore omnipotente, peperit filium
 sibi coæqualem, & similiter omni-
 nipo-

potentem, vnde quaque bonum, sapientem, Dominum, Regem Deum sicut ipse, ætate, bonis, gloria, & omnibus sibi parem, Verbum dico suum, diuinum illud & quod maius est, quam vt comprehendi possit. Iam monstraturus creaturam suam omnipotentiam, os aperuit, & verbo suo omnipotenti prolato ea confestim procreauit, quæ sunt, quæ fuerunt, & quæ futura sunt. Et quamuis ille os corporeum non habeat, voluit tamen virtutem ac fortitudinem suam nostræ infirmitati conuenienter declarare, & istis vocabulis potissimum vti, quibus ea hominis pars significatur, in qua ad viuum imaginem & potentiam voluntatis opera verbis ac sermonis delineauit. At dices tu fortassis hoc loco, longius vocis originem repetendam esse, neque ex ore, sed prima sua scaturigine quæ anima est, hauriri illam oportere: fatebor ego perlubenter istud, neque etiam inficias tibi ibo, omnes omnino corporis actiones à virtute interiore proficisci: confirmat

Deus in verbo suo potētiam suā ostēdit.

Cor scaturigo vocis.

autem istud propositum meum sicut
 ut vides, & euidenter ostendit, in
 ore omnem vim ac potestatem vo-
 luntatis depictam esse atque expref-
 sam: nam quemadmodum anima ra-
 dix ac prima causa est quæ potentif-
 simum illud efficacissimumque ver-
 bum concipit, ita os principale in-
 strumentum est quod id parit atque
 producit, postquam nimirum ex præ-
 cepto voluntatis formatum est, cu-
 ius idcirco proxima, & quam maxi-
 me naturalis imago videtur merito
 esse appellandum. Liceat mihi nunc
 per te hoc loco illud præterire,
 quod voluntas appetitus animalis
 subiectum sit; quod os corporis, &
 quod sæpenumerò gustare & sapere
 pro velle ac frui legimus fuisse vsur-
 patum: ut Psalmographus ait: *Gusta-*
te & videte quã suavis est Dominus,
 ac si dicat, applicate voluntates ve-
 stras, & fruimini bonis infinita huius
 bonitatis, & perspicite quod suavis il-
 la sit, quippe cum os in hoc vera ima-
 go & viua effigies voluntatis sit. Po-
 teram eadem opera pulcherrimas ad-
 hanc rem similitudines congerere,
 quæ

Gustare
pro velle
sumitur.
Psal. 39.

quæ in hac corporis parte voluntati pulcherrimè respondent, nisi omnino sufficere isthæc arbitrarer, vt manifestè imago voluntatis in ore depicta esse videatur.

Liberum arbitrium per linguam representari.

COLLOQUIVM LII.

VIDE AMVS nunc alteram **THEO** voluntatis qualitatem, quam nos liberum arbitrium ap. *Nihil in* pellamus, & natura in lingua, parte *homine* oris, & membro corporis omnium *lingua* liberrimo, maximè lubrico, & præ *liberius.* cunctis sui iuris ac potestatis, accuratissimè esse voluit delineatam. Hæc enim prominet, hæc retrahitur, eleuatur, deprimitur, adeoque nullus angulus, nullumq; latus palati est, quod illa non transeat, non lambat atque attingat. Brachia quæ liberrima sunt & nos ante ita descripsimus, ligari possunt, vinciri possunt: verum priusquam linguæ libertatem inuadas ac expugnes, duo muri occupandi sunt, labia vi-